

บทที่ 5

สรุปการศึกษาวิจัย อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะเป็นการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยจะนำเสนอตามลำดับคือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจของประชาชนต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร(สก.)
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร(สก.)
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร(สก.)

วิธีการวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการแจกแบบสอบถามประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยการแจกแบบสอบถามที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คนในช่วงเดือนมกราคม- มีนาคม 2549 พร้อมกับการสังเกตด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การพรรณนาความ(Descriptive) ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS เพื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติต่างๆ เช่น

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษา

2. ใช้สถิติอนุมาน ได้แก่ สถิติ T- test กับตัวแปรเพศ และใช้สถิติ F-test กับตัวแปรอายุ การศึกษา รายได้ เบาะอาชีพ อธิบายความแตกต่างในความคิดเห็นด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการศึกษา

1. ความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

พิจารณาในภาพรวม พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ร้อยละ 54.62 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ทราบว่า สก. มีหน้าที่ร่วมกับฝ่ายบริหารในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน 69.0% และทราบว่า หน้าที่ของ สก. พิจารณาและให้ความเห็นชอบในร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 65.5

2. ความคิดเห็นต่อบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าการแก้ปัญหของ สก. ในพื้นที่ กทม. ได้ไม่ดี ร้อยละ 47.5 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่า สส. พัฒนา กทม. ได้มากกว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กับ สก. ร้อยละ 36.5 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พัฒนา กทม. ได้ไม่ดีเท่ากับ สส. กับ สก. ร้อยละ 36.5 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่า สก.พัฒนา กทม. ได้น้อยกว่า สส.กับ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 43.0 ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ว่า สก.มีบทบาทสำคัญในสภากรุงเทพมหานคร ร้อยละ 45.5 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่า สก.ไม่มีอิสระในการทำงานในสภา กทม. ร้อยละ 43.5 ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ว่า สก. มีความสำคัญน้อยกว่า สส.กับ ผู้ว่าฯ กทม. ร้อยละ 40.5 และส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ว่า การรณรงค์และประชาสัมพันธ์ จะทำให้ประชาชนไปเลือกตั้ง สก. มากขึ้น ร้อยละ 37.5

3. พฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

พฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนมีความถี่ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.14, S.D. = 1.135) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความถี่ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สูงสุด และมีความถี่ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครน้อยที่สุด

แนวโน้มการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในอนาคตของประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน ส่วนใหญ่มีแนวโน้มจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกประเภท ร้อยละ 69.33 จะไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งร้อยละ 8.5 และไม่แน่ใจว่าจะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ร้อยละ 22.17 พิจารณาแนวโน้มการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในอนาคตในแต่ละประเภท พบว่า แนวโน้มการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุด แนวโน้มจะไม่

ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในอนาคตในแต่ละประเภท พบว่า แนวโน้มการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับ แนวโน้มจะไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเท่าๆ กัน และไม่แน่ใจว่าจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครสูงสุด

4. คุณลักษณะทั่วไปของประชาชน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน แยกเป็นชายร้อยละ 49.5 เป็นหญิงร้อยละ 50.5 มีอายุอยู่ระหว่าง 18-27 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 มีระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001 - 15,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 49.5 และมีอาชีพรับจ้างลูกจ้างบริษัทและพนักงาน คิดเป็นร้อยละ 30.5

5. เปรียบเทียบความแตกต่าง

ประชาชนที่มีเพศและรายได้แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\text{Alpha} = .05$

ประชาชนที่มี อายุ การศึกษา และรายได้ที่ต่างกันจะมีความรู้และความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\text{Alpha} = .05$

อภิปรายผลการศึกษา

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 “เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจของประชาชนต่อสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ร้อยละ 54.62 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ทราบว่า สก. มีหน้าที่ร่วมกับฝ่ายบริหารในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน 69.0% และทราบว่า หน้าที่ของ สก. พิจารณาและให้ความเห็นชอบในร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 65.5 โดยมีแปรอายุการศึกษา และรายได้ของประชาชนที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความรู้และความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของ สก. ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\text{Alpha} = .05$

จากผลการศึกษาดังกล่าวจะพบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเกินครึ่งไม่มากนัก ทำให้เห็นได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของ สก. ซึ่งจะส่งผลเมื่อมีการจัดให้มีการเลือกตั้ง สก. จึงมีประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งไปลงคะแนนน้อยมากในทุกๆ ครั้งที่ผ่านมา โดยประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18- 27 ปี มีความรู้และความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ กลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่ามีความรู้และความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของสมาชิก

สภากรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอื่นๆ และกลุ่มประชาชนที่มีรายได้น้อยไม่เกิน 5,000 บาท/เดือน มีความรู้และความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มรายได้อื่นๆ สะท้อนให้เห็นว่าประชาชนที่มีอายุน้อยหรือคนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครมากขึ้น ส่วนคนที่มีการศึกษาน้อยและมีรายได้น้อยให้ความสำคัญกับบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครมากเช่นเดียวกัน เนื่องจากบทบาทของ สก. มีอิทธิพลต่อบุคคลกลุ่มนี้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ เพราะว่าบุคคลกลุ่มนี้ได้รับความช่วยเหลือจาก สก. มากกว่ากลุ่มอื่นๆ นั่นเอง และกลุ่มคนที่มีการศึกษาและรายได้สูงกว่ามักจะไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเมืองท้องถิ่นเท่าที่ควร เนื่องจากบทบาทของ สก. ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคนกลุ่มนี้มากนัก

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 “เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนที่มีต่อสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าการแก้ปัญหาของ สก. ในพื้นที่ กทม. ได้ไม่ดี ร้อยละ 47.5 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่า สส. พัฒนา กทม. ได้มากกว่า ผู้ว่าฯ กับ สก. ร้อยละ 36.5 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พัฒนา กทม. ได้ไม่ดีเท่ากับ สส. กับ สก. ร้อยละ 36.5 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่า สก. พัฒนา กทม. ได้น้อยกว่า สส. กับ ผู้ว่าฯ กทม. ร้อยละ 43.0 ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ว่า สก. มีบทบาทสำคัญในสภากรุงเทพมหานคร ร้อยละ 45.5 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่า สก. ไม่มีอิสระในการทำงานในสภา กทม. ร้อยละ 43.5 ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ว่า สก. มีความสำคัญน้อยกว่า สส. กับ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 40.5 และตัวแปรเพศและรายได้ของประชาชนที่แตกต่างกันจะส่งผลทำให้ความคิดเห็นต่อบทบาทและหน้าที่ของ สก. ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\text{Alpha} = .05$

จากผลการศึกษาดังกล่าวจะพบว่าประชาชนมีทัศนคติต่อ สก. ด้อยกว่า สว. สส. และผู้ว่ากรุงเทพมหานครมาก ทั้งที่ในความเป็นจริง สก. น่าจะมีอำนาจหน้าที่ไม่ด้อยกว่าตำแหน่งทางการเมืองอื่นๆ เพราะต้องกำกับดูแลเงินงบประมาณจำนวนมากของกรุงเทพมหานครที่มาจากภาษีของประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร แต่ในความเป็นจริงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของ สก. นั้นมีน้อยกว่าตำแหน่งทางการเมืองอื่นๆ ที่กล่าวมาข้างต้นมาก โดยอำนาจหน้าที่ในสภากรุงเทพมหานครนั้นถูกรวบจากคณะผู้บริหาร หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเกือบทั้งหมด ตัวอย่างเช่น ร่างข้อบัญญัติงบประมาณ ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครต้องเป็นผู้เสนอ และร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครเป็นผู้เสนอจะต้องได้คำรับรองของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร การตั้งกระทู้ถามผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็มี

สิทธิที่จะไม่ตอบกระทู้ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร การที่สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของสมาชิกทั้งหมดมีสิทธิเข้าชื่อเสนอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแถลงข้อเท็จจริงในปัญหาการบริหารราชการภายใน 15 วัน โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่มีสิทธิยับยั้งการอภิปราย แต่หากผู้ว่าไม่สามารถตอบคำถามได้ และสมาชิกไม่มีสิทธิถอดถอนหรือลงมติไม่ไว้วางใจผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้เหมือนกับสภาผู้แทนราษฎรแต่อย่างใด หรือแม้แต่การที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกสภากรุงเทพมหานครหรือบุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร โดยที่สมาชิกสภาไม่มีสิทธิคัดค้านได้ ซึ่งการให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากเช่นนี้ ทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครไม่มีบทบาทที่เด่นชัดจนเป็นที่ยอมรับของประชาชน

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 “เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนมีความถี่ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.14) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความถี่ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สูงสุด และมีความถี่ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครน้อยที่สุด

แนวโน้มการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในอนาคตของประชาชน ส่วนใหญ่มีแนวโน้มจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกประเภท ร้อยละ 69.33 จะไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งร้อยละ 8.5 และไม่แน่ใจว่าจะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ร้อยละ 22.17 พิจารณาแนวโน้มการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในอนาคตในแต่ละประเภท พบว่าแนวโน้มการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุด และไม่แน่ใจว่าจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครสูงสุด

จากผลการศึกษาดังกล่าวจะพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าในการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ประชาชนชาวกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มที่จะไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครจำนวนน้อยเหมือนกับทุกๆ ครั้งที่ผ่านมา หากกรุงเทพมหานครไม่เร่งรณรงค์อย่างต่อเนื่องให้ประชาชนเข้าใจถึงความสำคัญของ สก. ไม่ใช่การรณรงค์เพื่อให้ไปเลือกตั้งเพียงอย่างเดียว และที่สำคัญกรุงเทพมหานครต้องปรับปรุงโครงสร้างสภากรุงเทพมหานครให้ สก. มีอำนาจหน้าที่มากขึ้น เพื่อสร้างผลงานให้เป็นที่ประจักษ์ต่อประชาชน และจากพฤติกรรมและแนวโน้มการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครของคนกรุงเทพมหานครที่ค่อนข้างน้อยดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าประชาชนคนกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ สก. น้อยมากเมื่อเทียบกับตำแหน่งทางการเมืองอื่นๆ ซึ่งเป็นผลมาจากบทบาทและหน้าที่ของ สก. ที่น้อยกว่าเนื่องมาจากโครงสร้างของสภากรุงเทพมหานครที่ให้อำนาจกับคณะบริหาร

มากเกินไปนั่นเอง

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ที่ว่า “ เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างคุณสมบัติส่วนบุคคลของประชาชน กับทัศนคติต่ออบตบพาทและอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีเพศและรายได้แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่ออบตบพาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\text{Alpha} = .05$ และ ประชาชนที่มีอายุการศึกษา และรายได้ที่ต่างกันจะมีความรู้และความเข้าใจในอบตบพาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\text{Alpha} = .05$ เมื่อพิจารณาความแตกต่างในแต่ละคุณลักษณะ พบว่า ความคิดเห็นของผู้ชายให้ความสำคัญต่ออบตบพาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครมากกว่าเพศหญิง และผู้มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001- 25,000 บาท/เดือน ให้ความสำคัญต่ออบตบพาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครมากกว่าผู้มีรายได้อื่นๆ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจทางการเมืองของผู้ชายที่มีมากกว่าผู้หญิง และผู้มีรายได้ในระดับปานกลางให้ความสำคัญกับการเมืองท้องถิ่นมากกว่ากลุ่มรายได้อื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจต่ออบตบพาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ร้อยละ 54.62 ซึ่งถือว่าค่อนข้างต่ำ ดังนั้นรัฐบาลและกรุงเทพมหานครควรมีนโยบายให้ความรู้แก่ประชาชนให้เข้าใจต่ออบตบพาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และการปกครองท้องถิ่น โดยเน้นไปที่สถานศึกษาเป็นสำคัญ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจต่ออบตบพาทของนักการเมืองท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มีความสำคัญไม่น้อยกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากนัก แต่เมื่อถึงเวลาจะไปเลือกตั้งประชาชนกลับไปใช้สิทธิเลือกตั้งไม่มากนัก ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการขาดการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอของกรุงเทพมหานคร และสื่อมวลชนเองก็ไม่ให้ความสำคัญมากนัก จากผลการศึกษาเองก็พบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ว่าพรรคและประชาสัมพันธ จะทำให้ประชาชนไปเลือกตั้ง สก. มากขึ้น ดังนั้นการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสำคัญ เพื่อให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร จึงมีความจำเป็นอย่างมาก

กรุงเทพมหานครควรนำเสนอผลงานที่ผ่านมาของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ให้ประชาชนรับทราบ นอกจากจะเป็นการให้ความรู้ต่อประชาชนถึงอบตบพาทและหน้าที่ของ สก. ยังเป็นตรวจสอบ

การทำงานและการกระตุ้นให้ สก. ทำงานด้วย

ควรแก้ไขโครงสร้างของสภากรุงเทพมหานคร โดยการแก้ไขกฎระเบียบการบริหารงาน กรุงเทพมหานคร ให้ สก. มีอำนาจและหน้าที่มากขึ้น เพื่อเป็นการถ่วงดุลย์อำนาจฝ่ายบริหาร และเป็น การเปิดโอกาสให้ สก. สร้างผลงานให้ประชาชนได้เป็นที่ประจักษ์ด้วย

ควรมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ให้การไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นเป็นหน้าที่ เช่นเดียวกัน กับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สส.และ สว. และมีการเสียสิทธิเช่นเดียวกัน เช่น สิทธิทางการเมืองไม่สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นและการเมืองระดับชาติได้ ไม่มีสิทธิเรียกร้องทางการเมือง ใดๆ ได้ และไม่ได้รับการดูแลด้านสาธารณะเท่าเทียมกับคนอื่น เช่น เก็บค่าสาธารณูปโภคในอัตราที่ สูงกว่า เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลทำให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นมากขึ้น